

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 658/2025-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Vierou Strakovou, Námestie legionárov 5, Prešov, proti uzneseniu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Svk/18/2025 z 15. augusta 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 21. novembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu správneému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.
2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a pripojených príloh vyplývajú tieto skutkové okolnosti:
3. Rozhodnutím riaditeľky Centra právnej pomoci č. KT/5874/2023 ČRZ: 18167/2023 z 20. februára 2023 (ďalej len „rozhodnutie riaditeľky CPP“) bolo zamietnuté odvolanie sťažovateľa a potvrdené rozhodnutie Centra právnej pomoci, Kancelárie Prešov č. KaPO/9158/2022 ČRZ: 126025/2022 z 8. novembra 2022 (ďalej len „rozhodnutie CPP Prešov“), ktorým bolo zastavené konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci sťažovateľovi v právnej veci odvolania proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/50/2018 z 23. marca 2022.
4. Rozhodnutie riaditeľky CPP bolo sťažovateľovi na základe jeho žiadosti uvedenej v odvolaní doručené do poštového priechodu (P. O. BOX), v ktorom bolo sťažovateľovi 27. februára 2023 uložené.

5. Sťažovateľ sa správnou žalobou doručенou prostredníctvom e-mailu Krajskému súdu v Prešove 17. mája 2023 (následne listinne doplnenou) domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia riaditeľky CPP.

6. Uznesením Správneho súdu v Košiciach č. k. PO-1S/29/2023-126 z 26. februára 2025 bola správna žaloba sťažovateľa odmietnutá ako oneskorene podaná podľa § 98 ods. 1 písm. d) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“).

7. Uznesenie správneho súdu napadol sťažovateľ kasačnou sťažnosťou, o ktorej najvyšší správny súd rozhodol uznesením sp. zn. 1Svk/18/2025 z 15. augusta 2025 tak, že ju zamietol.

8. Z napadnutého uznesenia vyplýva, že „Z administratívneho spisu bolo zistené, že rozhodnutie žalovaného bolo žalobcovi doručené do poštového priečinku (P. O. BOX), v ktorom bolo dňa 27.02.2023 uložené (uvedené vyplýva z doručenky pripojenej k rozhodnutiu žalovaného). Zo súdneho spisu bolo preukázané, že žalobca podal správnu žalobu na súd dňa 17.05.2023 (viď s. 1 a 32 súdneho spisu). Spornou otázkou zostalo, či žalobca podal správnu žalobu v zákonom stanovenej lehote na jej podanie alebo bola podaná oneskorene.

Lehota na podanie správnej žaloby je lehota procesnoprávna, následkom čoho na jej zachovanie stačí, ak posledný deň lehoty je správna žaloba podaná na síde alebo odovzdaná na poštovú prepravu. Lehota je zachovaná aj vtedy, ak sa správna žaloba urobí prostredníctvom elektronických prostriedkov mimo pracovného času. Rozhodujúcou udalosťou, od ktorej plynie dvojmesačná lehota na podanie správnej žaloby, je oznámenie rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje.

V predmetnom prípade správny súd správne zistil, že napadnuté rozhodnutie bolo doručené žalobcovi dňa 02.03.2023 podľa § 25 ods. 4 Správneho poriadku, podľa ktorého pri doručovaní do poštového priečinka platí, že písomnosť je doručená posledným dňom uplynutia 3 dňovej lehoty od jej uloženia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel. Lehota na podanie správnej žaloby preto uplynula dňa 02.05.2023 (utorok). Žalobca podal správnu žalobu na súd prostredníctvom e-mailu dňa 17.05.2023 (doplnenú listinne dňa 26.05.2023), teda až po uplynutí zákonnej lehoty na jej podanie.

Neušlo pozornosti kasačného súdu, že žalobca v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu výslovne požiadal o doručovanie písomností do poštového priečinku. Potom si mal byť vedomý svojich zákonných práv a povinností ako aj právnych následkov súvisiacich s takýmto spôsobom doručovania, ktoré vyplývajú z § 25 ods. 4 Správneho poriadku, a doručenie rozhodnutia o odvolaní do poštového priečinku mohol a mal predvídať, a to v duchu zásad neznalosť práva neospravedlňuje i práva patria bdelým.“.

II.

Argumentácia sťažovateľa

9. Sťažovateľ sa domáha prieskumu napadnutého uznesenia, pričom zastáva názor, že správna žaloba bola podaná včas a ako včas podaná mala byť podrobená meritórnemu prieskumu v rámci správneho súdnictva. Lehota na podanie správnej žaloby začala sťažovateľovi plynúť dňom, keď reálne fyzicky prevzal rozhodnutie riaditeľky CPP.

10. Sťažovateľ zastáva názor, že dosiaľ nedostal odpoveď na otázku, ako má preberať poštu, keď nemá trvalý pobyt ani inú adresu a poštový priečinko je proti jeho osobe hrubo zneužívaný len na účely, aby nastala tzv. zákonná fikcia doručenia. Sťažovateľ udáva, že „*Ja predsa nemôžem každý deň stáť na pošte pri poštovom priečinku – obmedzovanie osobnej slobody*“.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie, že došlo k porušeniu jeho základného práva podľa ústavy a práva podľa dohovoru napadnutým uznesením, ktorým najvyšší správny súd zamietol jeho kasačnú sťažnosť vecne z dôvodu oneskoreného podania správnej žaloby, čo podmieňovalo odmietnutie správnej žaloby uznesením správneho súdu (odobrené napadnutým uznesením).

12. Právomoc ústavného súdu v konaní o ústavnej sťažnosti fyzickej osoby podľa čl. 127 ústavy proti rozhodnutiu či zásahom všeobecných súdov je výlučne založená na jeho prieskume z hľadiska dodržania ústavnoprávných princípov, t. j. či v konaní a rozhodnutí v ňom vydanom boli alebo neboli dotknuté chránené práva alebo slobody fyzickej osoby. To v danom kontexte znamená, že ani prípadná vecná nesprávnosť rozhodnutia všeobecného súdu nie je sama osebe významná, lebo konanie o sťažnosti nie je pokračovaním konania v ďalšej inštancii mimo rámca všeobecného súdu a ústavnému súdu v ňom zásadne neprislúcha, aby v jeho rámci prehodnocoval skutkové a právne závery všeobecného súdu. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (mutatis mutandis I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02, III. ÚS 271/05, I. ÚS 129/2015).

13. Podľa § 25 ods. 4 správneho poriadku ak si adresát vyhradí doručovanie zásielok do poštového priečinku, pošta adresátovi oznámi príchod zásielky, možnosť prevzatia a odbernú lehotu na predpísanom tlačive, ktoré vloží do poštového priečinku. Ak si adresát na základe dohody preberá zásielky na pošte a nemá pridelený priečinko, pošta tieto zásielky neoznamuje. V oboch prípadoch sa dátum príchodu zásielky považuje za dátum uloženia. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

14. Podľa § 181 ods. 1 SSP fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

15. Podľa § 181 ods. 4 SSP zmeškanie lehoty podľa odsekov 1 až 3 nemožno odpustiť.

16. Ako najvyšší správny súd správne uviedol, sťažovateľ sám si v odvolaní proti rozhodnutiu CPP Prešov výslovne požiadal o doručovanie písomností do poštového priečinku. Spôsob a účinky doručovania do poštového priečinku sú striktné vymedzené zákonom (§ 25 ods. 4 správneho poriadku). Je vecou sťažovateľa (a každej inej osoby, ktorá si zvolí doručovanie do poštového priečinku), aby si zabezpečil včasné preberanie zásielok v poštovom priečinku uložených

(či už formou dostupných notifikácií, priebežným kontrolovaním poštového priečinku alebo inak). V prípade, ak tak neurobí, musí prijať právne následky spojené s daným spôsobom doručovania.

17. Sťažovateľova otázka kladená súdu, ako má zabezpečiť svoju súčinnosť s poštou vo vzťahu k došlým zásielkam, je bezpredmetná, keďže poštový priečinok bol pre jeho osobu zriadený a dokonca v predmetnom konaní (a v kritických súvislostiach) sťažovateľ požiadal o doručovanie jeho prostredníctvom, a preto je len nadrámcové vysvetlenie poskytnuté mu v napadnutom uznesení, že okrem osobnej súčinnosti (kontroly) poštového priečinku je možné požiadať poštu o SMS notifikáciu alebo emailovú notifikáciu (voľba medzi tromi dotknutými spôsobmi závisela od sťažovateľových možností a priorít, pričom osobná kontrola je možná aj bez akejkoľvek sprievodnej technickej podpory).

18. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

19. Z už uvedených dôvodov musel ústavný súd postupom podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

20. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o jeho ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. decembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu